

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Wprowadzenie do teorii komunikacji (blok ZJK)
Kierunek:	Kognitywistyka, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Wstęp do teorii komunikacji
Rok/Semestr:	II/4
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Trybulec Marcin, dr
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	• umiejętność krytycznej analizy tekstów
Metody dydaktyczne:	• dyskusja dydaktyczna • klasyczna metoda problemowa • konsultacje • metoda przypadków • objaśnienie lub wyjaśnienie
Zakres tematów:	1. Retoryczna tradycja w badaniach komunikacji 2. Semiotyczna tradycja w badaniach komunikacji 3. Fenomenologiczna tradycja w badaniach komunikacji 4. Cybernetyczna tradycja w badaniach komunikacji 5. Społeczno-kulturowa tradycja w badaniach komunikacji 6. Tradycja teorii krytycznej w badaniach komunikacji 7. Analityczna tradycja w badaniach komunikacji
Forma oceniania:	• końcowe zaliczenie pisemne • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)
Warunki zaliczenia:	• pozytywna ocena ze sprawdzianu pisemnego • obecność min. 80% • aktywność na zajęciach
Literatura:	1. Winkin Y., <i>Antropologia komunikacji</i>, przeł. A. Karpowicz, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2007, s. 27 - 60, Pisarek W., <i>Wstęp do nauki o komunikowaniu</i>, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008, s. 327 – 331 2. Tomasello M., <i>Kulturowe źródła ludzkiego poznawania</i>, PIW, Warszawa 2002, s. 128-180 3. Wygotski L. S., <i>Wybrane prace psychologiczne</i>, PWN 1971, 412-452 4. Searle J., <i>Umysł, język, społeczeństwo</i>, CIS, Warszawa 1999, s. 215-253 5. Austin J. L., <i>Mówienie i poznawanie. Rozprawy i wykłady filozoficzne</i>, PWN, Warszawa 1993 6. Grice H. P., <i>Logika i konwersacja</i>, [w:] <i>Język w świetle nauki</i>, wyb. B. Stanosz, Czytelnik, Warszawa 1980, s. 91-114 7. Olson D. R., <i>Papierowy świat. Pojęciowe i poznawcze implikacje pisania i czytania</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, 175-225
Modułowe efekty kształcenia:	02 Student zna i potrafi podać definicje podstawowych pojęć (tj. nadawca, odbiorca, komunikat, sygnał, szum, koder, kod, kontekst, znak, interpretacja, znaczenie). 03 Student rozróżnia formułowane w nauce o komunikowaniu ogólne koncepcje komunikacji jako przekazu informacji. 04 Wymienia i wyjaśnia podstawowe metody badań w ramach nauki o komunikacji. 05 Student wyjaśnia rolę języka i komunikacji w kształtowaniu obrazu świata i jego wpływ na percepcję i poznanie. 06 Student potrafi jasno i prosto komunikować wiedzę w zakresie nauk o komunikacji. 07 Student potrafi przeprowadzić analizę (semantyczną i pragmatyczną) wypowiedzi językowej. 08 Student potrafi poprawnie stosować terminologię z różnych teorii komunikacji. 09 Student potrafi powiązać różne terminy opisujące to samo zjawisko w różnych teoriach komunikacji. 10 Student jest aktywny w poszukiwaniu wiedzy i doskonaleniu umiejętności 11 Student jest świadomy różnicowanej wartości dostępnej powszechnie wiedzy dotyczącej komunikacji. 12 Student jest świadomy społecznych i praktycznych konsekwencji posiadanej wiedzy